

Άγωνα χάος

Αχρείαστο αποδείχθηκε το τελευταίο επεισόδιο από το σίριαλ Παυλίδη-Μανούση που παίχτηκε στη Βουλή. Το μόνο που κατάφερε όλο αυτό το θέατρο ουδεμία σχέση είχε με την «Άγωνα Γραμμή», τα προβλήματα και τις λύσεις. Ανεξάρτητα από το αν οι καταγγελίες σε βάρος του πρώην υπουργού Αιγαίου ευσταθούν ή όχι, η μη παραπομπή του κ. Παυλίδη αλλά και οι καταγγελίες του κ. Μανούση τεκμηριώνουν πέρα από κάθε λογική αμφισβήτηση ότι το σύστημα διαχείρισης των επιδοτήσεων για τις άγονες γραμμές είναι διεφθαρμένο. Και επιπρόσθετα έχει βασική επιδίωξη τον ανέξοδο πλουτισμό των εμπλεκόμενων πλοιοκτητών και των αρμόδιων κρατικών και κομματικών παραγόντων σε βάρος του δημόσιου συμφέροντος.

Απάντηση στο παράλογο των τελευταίων ετών, δηλαδή τη μεγάλη αύξηση των επιδοτήσεων για τις ακτοπλοϊκές εταιρείες που δραστηριοποιούνται στις άγονες γραμμές και παράλληλα τη μεγάλη πτώση στην ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, δεν δόθηκε. Και όπως φαίνεται ούτε πρόκειται να δοθεί. Άλλωστε, δεν υπάρχει καλύτερη απάντηση από αυτή του χαρακτηρισμού της «Άγωνα Γραμμής» ως «η δρομολογιακή εκείνη ακτοπλοϊκή γραμμή που δεν παρουσιάζει εμπορική ή επιβατική κίνηση με συνέπεια ούτε και επιχειρηματικό ενδιαφέρον εκ μέρους των εφοπλιστών». Έτσι, λοιπόν, το κράτος αναγκάζεται να επιδοτήσει τις γραμμές αυτές και να δρομολογήσει πλοία κατόπιν μειοδοτικού διαγωνισμού. Οι αρμόδιοι κυβερνητικοί παράγοντες, ωστόσο, δεν φαίνεται να ενδιαφέρονται κατά πόσο υπάρχει αντίκρισμα ανάμεσα στο ύψος των επιδοτήσεων και την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, ούτε εάν οι «τυχεροί» αποδέκτες των τεράστιων αυτών ποσών είναι συνεπείς στις βασικές τους υποχρεώσεις. Το πρόβλημα και το ενδιαφέρον του όλου πολιτικού σκηνικού επι-

κεντρώνεται στο εάν οι εν λόγω αποδέκτες είναι «γαλάζιοι», «πράσινοι» ή «κίτρινοι» και εάν μπορούν να λάβουν και οι ίδιοι οι αρμόδιοι παράγοντες μέρος στη λεηλασία του δημόσιου χρήματος. Άλλωστε και αυτός ο λογαριασμός θα περάσει στην εθνική οικονομία και τους φορολογούμενους.

Ας περάσουμε, όμως, και στο δια ταύτα. Το ζήτημα της κακής διαχείρισης των επιδοτήσεων για την ακτοπλοία θα έπρεπε να ενδιαφέρει τους πάντες. Γιατί συνδέεται άμεσα αφενός με την καθημερινότητα του κάθε πολίτη, ο οποίος διαπιστώνει ότι καλείται να αναλάβει ολοένα και μεγαλύτερα οικονομικά βάρη, ενώ οι ακτοπλοϊκές συνδέσεις δεν καλύπτουν βασικές ανάγκες των νησιών και του εθνικού τουρισμού, και αφετέρου -και πολύ περισσότερο- με την επιβίωση των κατοίκων των νησιών για τους οποίους η ακτοπλοϊκή σύνδεση ταυτίζεται με την ίδια τη ζωή.

Ηεπαρκής, αξιόπιστη, αδιάκοπη και προσιτή οικονομικά ακτοπλοϊκή σύνδεση των νησιών με την ηπειρωτική Ελλάδα αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα των κατοίκων τους και αυτονόητη υποχρέωση της πολιτείας. Το ιδιοτελές χάος στις άγονες ακτοπλοϊκές γραμμές έχει τεράστιες συνέπειες. Δημιουργεί προβλήματα εθνικού χαρακτήρα, καθώς στερεί από τα νησιά της άγωνα γραμμής τεράστιες αναπτυξιακές δυνατότητες καταδικάζοντάς τα σε οικονομικό και κοινωνικό μαρασμό, και ρίχνει το επίπεδο του ελληνικού τουρισμού. Εκτός από το δικαίωμα των κατοίκων στην «ελευθερή» διακίνηση, εθνικοί λόγοι επιβάλλουν να υπάρξει κρατική μέριμνα για να κρατηθούν ζωντανά αυτά τα έρμα τα νησιά της «Άγωνα Γραμμής». Όταν όμως το χρήμα κινεί τη λογική αντί η λογική το χρήμα, τότε όλα τα άλλα περνάνε σε δεύτερη μοίρα και ο κάτοικος της «Άγωνα» στο γνωστό ρόλο του επαίτη.

ΜΥΡΤΩ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ